

בש"פ 7104/15 - היועץ המשפטי לממשלה נגד משה מיכאל בן משה

בבית המשפט העליון

בש"פ 7104/15

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: היועץ המשפטי לממשלה

נ ג ד

המשיב: משה מיכאל בן משה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט הבכיר א' כהן) במ"ת 4844-07-15 מיום 21.10.2015

תאריך הישיבה: י' בחשון התשע"ו (23.10.2015)
בשם העורר: עו"ד יצחק מורדוך

בשם המשיב: עו"ד אלי כהן

החלטה

בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט הבכיר א' כהן) הורה ביום 30.7.2015 על מעצרו של המשיב עד להחלטה בעתירה להכריז עליו כבר הסגרה.

בערר שהגיש המשיב לבית משפט זה (בש"פ 5524/15 משה נ' מדינת ישראל (19.8.2015)) נקבע כי בנסיבות העניין לא ניתן לקבוע שקיים חשש להימלטות שלא ניתן לאיינו, כעניין שבעקרון, על דרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני. פרטי הפרשה מפורטים בהרחבה בהחלטת כב' השופט י' דנציגר, ולמותר הוא לחזור על הדברים. בסוף אותו הליך הורה השופט י' דנציגר כי למצער יש לבחון את התאמת האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני למשיב דן, וכי על שירות

המבחן להגיש תסקיר מעצר שבמסגרתו תיכלל גם התייחסות למידת התאמתו של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני.

שירות המבחן בתסקירו המשלים קבע כי קיימת רמת סיכון בינונית-גבוהה להימלטות, וכי ניתן לאינה באמצעות המפקחים החדשים שהוצעו בתנאים של פיקוח אלקטרוני. בית המשפט המחוזי הורה אפוא על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני בכפוף להפקדת ערבויות ותנאים נוספים.

מכאן הערר שלפניי שמקורו בטענת המדינה כי בניגוד להלכה הפסוקה לא ניתן בהחלטת בית המשפט המחוזי משקל מספק למחויבות הבינלאומית של מדינת ישראל ולנתון בדבר הימלטות קודמת של העורר מן הדין לבלגיה בשנת 1999.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים לא מצאתי עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי נושא הערר. יאמר כבר בשלב זה כי המתווה העקרוני הוכרע בהחלטת השופט י' דנציגר שאחריה אינני מהרהר, והיא המשמשת תשתית הן להחלטה נושא הערר הן להחלטתי שלי. לא מצאתי כי בית המשפט המחוזי חרג מהמתווה האמור לאחר שהוצגה לו המלצה למעצר בפיקוח אלקטרוני על ידי שירות המבחן שאותה ראה לקבל.

הערר נדחה אפוא, ממילא עיכוב ביצוע החלטת המעצר שניתן לבקשת העורר מבוטל בזה.

ניתנה היום, י' בחשוון התשע"ו (23.10.2015).

ש ו פ ט